

vedtaget baade i dette og i det andet høje Ting, idet det Flertal, som staaar bag ved Flertalsindstillingerne, er saa stort, vil medføre, at de indirekte Skatter gaar ned med et Beløb af rundt regnet 10 Mill. Kr., og for disse 10 Mill. Kr. forlanger den højtærede Minister jo ikke Kompensation. For de direkte Skatters Vedkommende bliver Forholdet det, at Ejendomsskylden vil blive ca. 9 Mill. Kr. mindre end efter Ministerens Forslag, og det, at Afdeling C. bortfalder, vil ogsaa betyde et Tab, som Ministeren har beregnet til 8 Mill. Kr., men som jeg ganske vist tror snarere kunde være beregnet til 20 Millioner; men bliver man ved de 8 Millioner, vil det sige, at de direkte Skatter formindskes med 17 Mill. Kr. Til Gælds kommer den forøgede Indtægt, der vil blive Følgen af, at Sætserne A. og B. er forhøjede. Den højtærede Finansminister har overfor Udvalget fremsat den Anskuelse, at disse forhøjede Sætser vilde bevirke, at Staten fik en Merindkomst paa 15 Mill. Kr., men da denne Beregning er foretaget under den Forudsætning, at Aktiekapitalen skulde regnes for en Formuegenstand, er det vel ikke helt sikkert, at den højtærede Finansminister længere tror paa, at denne Skat vil give de 15 Mill. Kr. Under alle Omstændigheder er det en given Ting, at Skatte-lovene, som de nu foreslaas ændrede, vil give ikke saa lidt mindre end efter de Forslag, der blev forelagt af den højtærede Finansminister den 4. Oktober i Aar.

Ærede Medlemmer erindrer, at den højtærede Finansminister ved Forslagenes første Behandling udtalte, at uden Hensyn til, om Freden kom snart eller ikke, vilde han bestemt kræve at faa disse 200 Mill. Kr. ind. Den højtærede Finansminister stillede endog den Ulykke i Udsigt, at han vilde gaa, hvis han ikke fik de 200 Mill. Kr. Jeg maa da ogsaa sige, at Virkningen af disse Ord straks sporedes, idet den ærede Ordfører for Venstre, som til at begynde med stærkt argumenterede ud fra, at hvis vi snart fik Fred, kunde vi klare os med færre Penge, den følgende Dag i Virkeligheden erklærede, at naar Finansministeren endelig vilde have de 200 Mill. Kr., bevares vel, saa var Venstre rede. Nu har imidlertid Kendsgernerne vist, at Finansministeren formentlig bliver og i hvert Fald afgjort ikke faar de 200 Mill. Kr., og det kan kun være mig en Glæde at kunne konstatere, at man ikke altid behøver at tage den højtærede Ministers Ord alt for højtideligt.

Ordføreren (Ivar Berendsen): Det er meget sjældent, naar jeg har været Ordfører for et Udvalg, at jeg har været i den Nødvendighed at maatte tage til Gennemseelse mod et Mindretals Fremstilling af, hvad der er foregaaet i Udvalget, men det er mig ganske nødvendigt i dette Tilfælde. Det ærede Medlem, som nu forlod Talerstolen, gav en Fremstilling af, hvad det betød, der staaar i Betænkningen vedrørende Beregningen af Aktieselskabernes Formue, som maa staa for hans egen Regning, da det ikke sikkert kan siges at dække, hvad Udvalgsbetænkningen indeholder. Udvalget som saadant staaar alene inde for det, der staaar i Betænkningen. Det er det ene, jeg gerne vilde bemærke. Det andet, jeg bliver nødt til at bemærke, er, at naar det ærede Medlem, som Medlem desuden af det Underudvalg, der har affattet den sidste Redaktion af Betænkningen, har været med til Beregningen af de opstillede Ændringsforslags finansielle Betydning, og naar han derefter giver sig til at kritisere de med skrupuløs Nøjagtighed fremsatte Opgørelser, jeg her mundtlig har foretaget i Overensstemmelse dermed, saa er det ligeledes for egen Regning og uden nogen som helst Berettigelse fra Udvalgets Side.

Jeg vil saa gerne med Hensyn til de enkelte Spørgsmaal, som den ærede Taler tog frem fra Mindretallets Betænkning over Ændringsforslagene, sige to Ord angaaende Andels- og Brugforeningernes Beskatning. Som Ordfører for Udvalget er det min Pligt at sige, at Udvalget som Helhed med Undtagelse af Mindretallet ganske er paa det rene med, at dette Spørgsmaal ikke kunde bringes til Løsning ved dette Skattekompleks, og at det hører ind under en eventuel Skattelovsrevision. Udvalget som saadant har ikke taget Stilling til Spørgsmaalet. Jeg har paa Udvalgets Vegne intet yderligere at sige desangaaende, men maaske maa jeg lige have Lov til at tilføje, at det radikale Venstre i og for sig meget vel kan anse en Beskatning af Brug- og Andelsforeningerne som principielt rigtig, og at vi navnlig kan forstaa, om Detailhandlerne kan faa Indtrykket af en Ulighed i Beskatningen, naar de har liggende ved Siden af sig en Brugsforening, som sælger sine Varer fra Butik, men uden Beskatning; men paa den anden Side er jeg af den Anskuelse, at Indførelsen af Skattepligt for dem ikke vil indbringe nogen Skat, idet Brugsforeningernes Maade at sætte deres Overskud op, dersom Overskuddet beskattes, vil blive omlagt, d. v. s. forsvinde, saaledes at Indtægten vil gaa direkte i Brugsforeningsmed-